

der skarpt skelnes mellem Afbrænding af Byg paa Roden og Afbrænding af Tørv og beslige, at der for den, der vil afbrænde Byg, taaenes Velstand til at kunne erholde det fornødne Mandstabs til Vagthold, dog saaledes at den Grundsætning fastholdes, at det Altsammen gaar paa hans egen Regning, og at det stiller større Forbringer paa de til Brandfogden og til de Beboere, der kunne være udsatte, som at blive tilfugte til Vagthold, dog kun imod, at Vedkommende tilstaaes et passende Vedlæg for deres Uleilighed m. m. Med Hensyn til Paragraphens Begyndelse, som angaar den Marsk, i hvilken Afbrænding i Heder ikke maa finde Sted, skal jeg yderligere bemærke, at det vel kan synes, at der her ligger noget temmelig Strengt, men paa den anden Side har Udvalget anseet en saadan Bestemmelse for en af de allermest betryggende, og det har ikke skjønnet, at den Indskrænkning, der derved indføres, er af saadan Betydning, at den bør komme i Betragtning ligeoverfor Hensynet til det Brav, Andre have paa alle ved Handlinger, som en anden Mand foretager sig til egen Fordeel, at udsættes for uberegnelig Skade. Forslaget til § 27 under Nummer 60 er stillet for i Almindelighed, at betegne, at Ildløs i Heder og Skove betragtes som anden Ildløs. Hvad angaar den nye Paragraph om Forbrænding af Rapsfæd m. m., er Grunden til, at man har foreslaaet den paa dette Sted, at man har anseet det for hensigtsmæssigt, at alle Forfæstere om Brug af Ild og bæsliche vare samlede paa et Sted, og at der ikke kunde være Noget imod, at den optoges her i Lovens i Righed med, hvad der er skeet med Bestemmelsen om Hygninger ved Værbaner, og jeg skal kun yderligere bemærke, at naar der er tilføjet som noget Nyt, dog at der for Fremtiden tillige forud skal gives Brandfogden og nærmeste Naboer Underretning om saadanne Forbrændinger, da beroer dette paa, at det er anseet som et billigt Forlangende, at den, der vil foretage en saadan Handling, dog idetmindste foruden det Øvrige, som han har at iagttage, giver sine nærmeste Naboer Underretning for at forebygge, at de skulde blive allarmerede ved den Ild og Røg, som hans Foretagende forarsaker.

Den fungerende Justitsminister: Jeg har ønsket at tage Ordet allerede nu, da det ikke vil være mig umuligt at blive længere tilstede her i Thinget idag, og jeg har ønsket det saameget mere, som der fra Regjeringens Side intet Væsentligt vil være at erindre mod noget af de af Udvalget stillede Forslag, som for Die blikket ere under Forhandling. Mod Forslaget under Nr. 45, der er stillet af et Mindretal, er der heller ikke fra Regjeringens Side noget særdeles at erindre. Kun har det været Ministeriets Mening, at det var rettere at bruge Ordet „Overenskomst“ end „Indstilling“, da Initiativet til Ansættelsen i første Tilfælde kan tages saavel af Amtsrådet som af Sogneforstanderskabet, medens Mindretallets Forslag synes at tyde paa, at Initiativet kun kan tages af Sogneforstanderskabet. Hvad Forslaget under Nr. 49 angaar, da har det ikke været Ministeriets Hensigt ved de i § 25 brugte Ord „Mangel paa behørig Tilsyn“ at gjøre nogen som helst Forandring i den bestaaende Lovgivning med Hensyn til culpa, med Hensyn til Ansvar for Uagtsomhed, og det forekommer mig ikke, at der vil vindes noget særdeles ved at gjøre den af Udvalget foreslaaede Forandring, da Domstolene i det ene Tilfælde ville have at afgjøre, hvorvidt der i det concrete Tilfælde er udvist Mangel paa behørig Tilsyn, i det andet Tilfælde, hvorvidt der er vist grov Uagtsomhed eller uforsvarlig Forsømmelse. Det forekommer mig, at det ene ikke er mere betegnende end det andet, thi de almindelige Regler om Ansvar i det concrete Tilfælde ville i begge Tilfælde blive bragte til Anvendelse af Domstolene, og der vil vist neppe blive idømt Straf for Mangel paa behørig Tilsyn, medmindre denne fremtræder som grov Uagtsomhed eller uforsvarlig Forsømmelse.

Beck: Med Hensyn til Udvalgets Fleertals Forslag under Nummer 46, angaaende Ansættelse af Vægere, da forekommer det mig, at det vilde være bedre at overlade Bestemmelsen heraf til Communerne selv, end at indføre Saa-dant her i Lovens, thi dersom der er et Onske hos Communerne derom, maa man jo forudsætte, at der er en saadan Trang tilstede, at det vilde blive almindelig forlangt. I de fleste